

Com pensem
que es pot fer?

Eleccions al Parlament de Catalunya

- Es necessita un mínim de **68** escons per declarar la independència.

Any	CiU	ERC	PSC-PSOE	PPC	ICV-EUiA	C's	CUP	SI								
2012	1.112.341	50	496.292	21	523.333	20	471.197	19	358.857	13	274.925	9	126.219	3	46.608	0
2010	1.198.010	62	218.046	10	570.361	28	384.019	18	229.985	10	105.827	3			105.827	4
2006	928.511	48	414.067	21	789.767	37	313.479	14	281.474	12	89.567	3				
2003	1.024.425	46	544.324	23	1.031.454	42	393.499	15	241.163	9	0	0				
1999	1.178.420	56	271.173	12	1.183.299	52	297.265	12	78.441	3						
1995	1.320.071	60	305.867	13	802.252	34	421.752	17	313.092	11	Cens electoral 5,4 milions 2012					

- 87 diputats a favor del dret a decidir CiU, ERC, ICV i CUP.
- 48 diputats en contra del dret a decidir PSC-PSOE, PPC i C's.

El primer pas, un gran pacte nacional

- En primer lloc **hem de vèncer** la nostra principal feblesa, el nostre principal enemic, que som nosaltres mateixos, les nostres pors, els nostres enfrontaments fraticides, la divisió, la manca de valentia...
- S'ha de fer un **gran pacte nacional** de mínims, de les nostres forces polítiques, del món econòmic i financer, de la societat civil i de tots els sectors socials que ho vulguin.
- També serà necessari que l'actual classe dirigent **se la jugui**, arrisqui, perquè tothom ha d'entendre que s'haurà de trencar amb *l'statu quo* legal que ha creat Espanya.
- Hem d'elaborar una **gran estratègia** per fer front a l'estratègia de l'estat espanyol, que intentarà per tots els mitjans impedir que Catalunya assoleixi la seva independència.

Declaració de Sobirania del Poble de Catalunya

- El Parlament va votar el 23 de gener del 2013 una declaració de sobirania que proclama que:

El poble de Catalunya, té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.
- Això representa el punt de partida d'un procés per organitzar una futura consulta, en la qual els catalans seran preguntats si volen que Catalunya continuï sent una comunitat autònoma d'Espanya o prefereixen que es constitueixi en un Estat independent.
- Aquesta resolució xoca frontalment amb *La Constitución* de 1978, segons la qual *"la sobirania nacional resideix en el poble espanyol"*.
- Una majoria important de la Cambra ha dit que els principals decisors sobre la vida col·lectiva dels catalans **són els catalans mateixos.**

Declaració de Sobirania

- La declaració de sobirania és un pas necessari. S'afirma davant el món que Catalunya esdevé des d'aquell moment un **subjecte polític i jurídic sobirà**.
- I això té una gran transcendència, perquè és tant com afirmar que Catalunya es considera a ella mateixa, des del moment que s'aprovi la declaració, un **subjecte de dret internacional**.
- La independència és una qüestió política, més que no jurídica. I proclamar al món que Catalunya no reconeix cap sobirania per damunt de la del seu poble és un bon primer pas. Sobretot perquè ho fa un parlament legítim. I ho fa iniciant explícitament un procés que ha de menar a la independència bé per la via del referèndum, bé per la via de la proclamació unilateral.

La declaració es el **primer acte de caràcter internacional** del nostre parlament.

I la reacció de l'estat espanyol?

- A part de les males arts antidemocràtiques, i davant de l'avenç imparable de l'independentisme a Catalunya, l'estat espanyol i els seus aparells de propaganda política recorreran a tota mena d'artificis per **fer por**.
- Primer, faran **por** als mateixos espanyols, exasperant l'impacte emocional d'una possible secessió.
- I després, **por** als catalans, fent-nos creure que no ens sabríem governar i que vindrien temps de decadència cultural, empobriment econòmic i de molta conflictivitat social.
- Si no **mesurem** bé els riscos de la possibilitat que els espantalls que agitaran facin el seu efecte aquí mateix, podríem deixar escapar una oportunitat única per a la nostra emancipació nacional.

Ara volen violentar-nos

- Estem parlant d'un govern que condecora nazis, que calumnia impunement el president de Catalunya, que el titlla de boig perquè deixa que la gent s'expressi a les urnes, que criminalitza el dret de decidir, que es nega a condemnar el franquisme, que es nega a demanar perdó per l'assassinat del president Companys, que es nega a reconèixer l'execució de Salvador Puig Antich com a crim d'Estat, que té com a objectiu l'extermini de la llengua catalana i que dispara bales de goma i gasos lacrimògens contra immigrants indefensos que arriben nedant a les seves aigües amb un resultat de quinze morts.
- Estem parlant d'un govern del qual només es pot esperar **violència**, molta violència. No caiguem, doncs, en el seu parany.
- A la seva violència, **oposem-hi la nostra intel·ligència**.

I la reacció de l'estat espanyol?

- L'Estat espanyol davant del creixement del moviment per la independència de Catalunya, ja ha començat **la seva ofensiva** i aquesta pressió s'anirà incrementant a mesura que ens acostem a la nostra llibertat.
- Ens ataquen i ens seguiran atacant per cinc fronts:
 1. Econòmic
 2. Judicial
 3. Mediàtic
 4. Policial
 5. Internacional
- Hem de pensar i preparar molt bé la nostra estratègia.

L'estratègia espanyola (1)

- Les vuit fases de l'estratègia espanyola són les següents:
 1. La independència és impossible (*negació*)
 2. La independència és un desastre (*por*)
 3. La constitució és la democràcia (*mentida*)
 4. La independència és fracàs; aquí teniu la tercera via i la moderació (*engany*)
 5. La independència és il·legal (*amenança*)
 6. Sense permís d'Espanya, no hi ha diàleg; i sense diàleg, no es pot consultar (*bloqueig*)
- Aquestes sis primeres poden ser contrarestades amb arguments, activisme alegre, i molta feina de desmentiment i pedagogia.

L'estratègia espanyola (i 2)

- Les altres dues fases de l'estratègia espanyola són:
 7. Qui passi de la ratlla rebrà damunt seu el pes de la llei (*judicialització*)
 8. La independència és prevaricació (*suspensió, inhabilitació i intervenció*)

Aquestes dues demanaran la **desobediència civil i política**.

- Pot ser indispensable que ERC, i si pogués ser, ICV i la CUP, entrin a formar un **govern d'unitat sobiranista** per fer el trajecte que ens queda fins a la consulta i la gestió posterior del resultat.

Desobeir, votar i marxar

Resum: els 4 grans eixos

- Per assolir la independència s'ha de treballar en quatre gran eixos:
 1. Majoria social per a la independència
 2. Procés d'internacionalització molt fort
 3. Transversalitat entre els partits catalans
 4. Lideratge clar i reconegut arreu del món

Es possible que es necessiti un **equip de lideratge**, és a dir, persones amb prou personalitat per trobar aliats, capaços d'apaivagar les angúnies i les pors que hi haurà a casa nostra.

Com es farà?

- De moment ningú n'ho sap. Tot dependrà de la voluntat i de l'actitud del govern central.
 - Un referèndum, acordat amb l'estat espanyol?
 - Una consulta sobiranista, convocada pel govern català?
 - Unes eleccions plebiscitàries?
 - Una declaració unilateral d'independència?
 - ... ?

Data: 9 de novembre del 2014

**VOL QUE CATALUNYA
ESDEVINGUI UN ESTAT?**

SÍ **No**

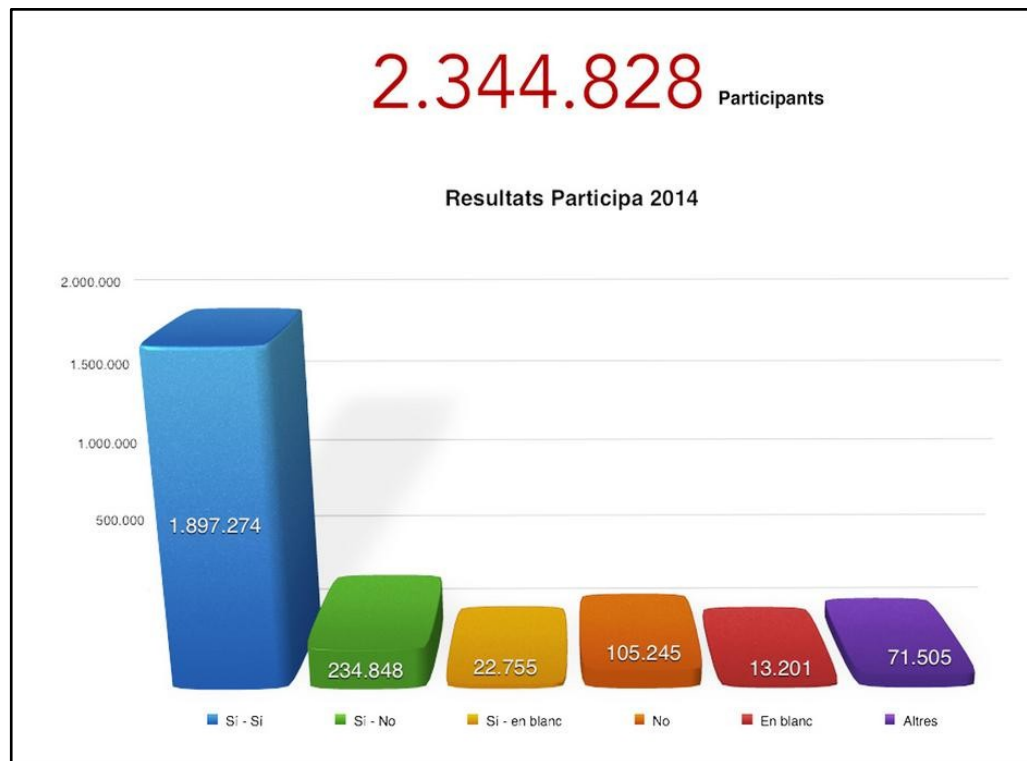
EN CAS DE RESPOSTA AFIRMATIVA
**VOL QUE AQUEST ESTAT
SIGUI INDEPENDENT?**

SÍ **No**

27-S 2015

- Després de l'èxit de la consulta popular del 9N 2014 ara el govern ens convoca a unes eleccions de caràcter plebiscitari.

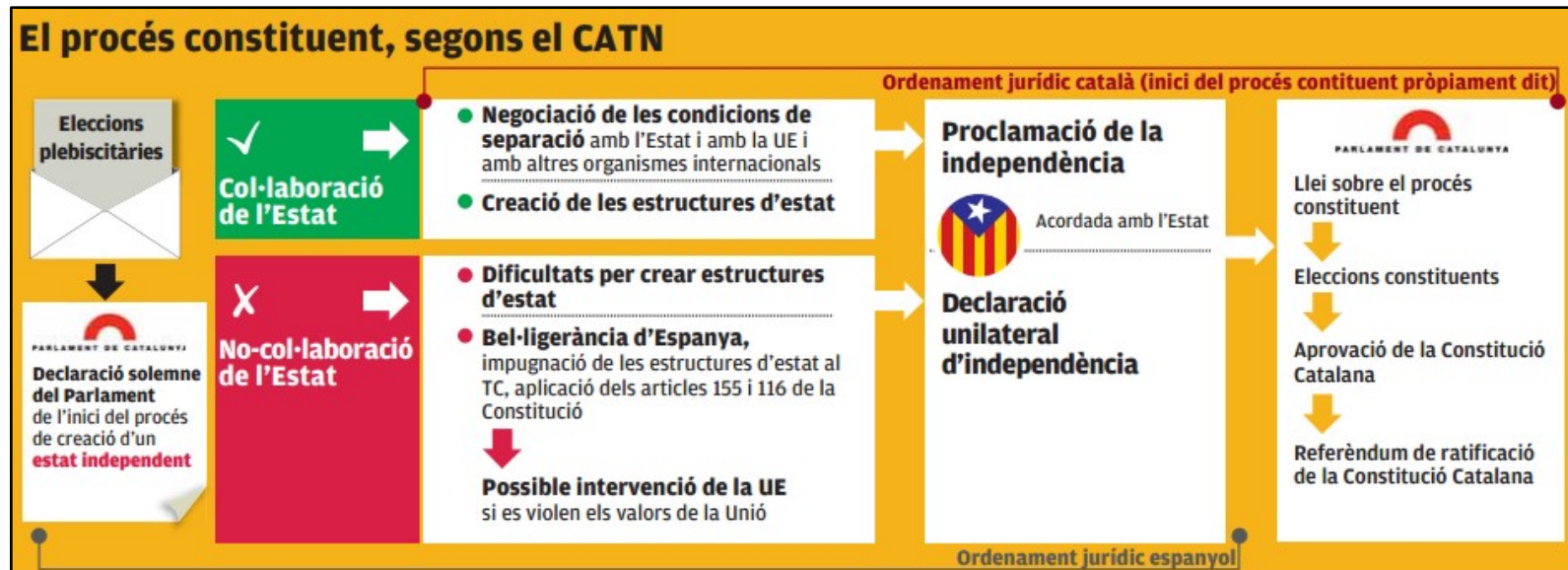

El 9N va ser un dels actes més grans de desobediència civil fet mai a Espanya i Europa.

Com es farà?

- El Consell Assessor per la Transició Nacional marca el rumb.

Estratègia per a la independència (1)

- En el moment que el govern català disposi de **68** o **més** diputats, abans de fer la proclamació unilateral d'independència, ha de preparar l'estratègia perquè s'assoleixi l'objectiu amb èxit.
- Expliquem a continuació els passos que creiem que caldrà fer.

Estructura del govern que ha d'obrir el procés independentista

- La voluntat ferma d'accedir a la independència requereix un gir copernicà en la funció de govern i de l'administració catalanes.
Estem parlant d'un aparell públic **protoestatal** per assolir la plena sobirania, preparat per gestionar la secessió en totes les seves dimensions.
- Primer, articular un govern amb una conselleria d'exteriors potent dedicada a crear les **complicitats** internacionals per al reconeixement del nou estat.
- Un representant especial dedicat a negociar **l'ampliació** interior amb les institucions de la Unió Europea i la continuïtat de l'adhesió de Catalunya en aquesta organització.

Estructura del govern que ha d'obrir el procés independentista

- Un membre de govern encarregat de l'específica tasca de negociar la **repartició** dels béns i deutes amb l'Estat espanyol i la transferència completa de les competències i dels atributs estatals.
- Un Ministeri de Finances destinat a buscar les **fórmules** per retenir els recursos (els que ara s'evaporen amb l'espoli fiscal).
- Una cartera amb l'encàrrec de garantir **l'autosuficiència** energètica del nou Estat.
- Una cartera de **defensa i seguretat** amb la missió d'assegurar que la decisió de sobirania es pugui exercir en plena llibertat i amb total respecte als drets fonamentals.

Estratègia per a la independència (i 2)

- Després d'haver seguit els passos anteriors amb èxit, arriba el moment de fer sobirania,

Proclamació d'independència des del Parlament de Catalunya

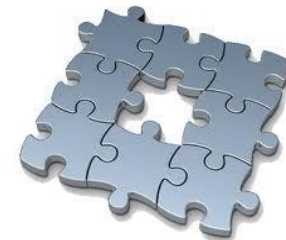
- Un cop fet això comença la negociació amb l'estat espanyol, que expliquem a continuació.

Propers passos

- Informar les Nacions Unides (ONU) i la Unió Europea (UE) de la voluntat de secessió del poble de Catalunya.
- Sol·licitar també a aquests dos organismes, ONU i UE, un grup d'observadors **internacionals**, per garantir un procés net.
- Inici de **negociacions** amb el govern espanyol, assessorades i protegides per la Unió Europea.
- Negociar i signar tots els **tractats** internacionals, tant polítics com comercials i especialment el de defensa, del nou estat català.

Negociació amb Espanya (1)

- Preparar la transferència d'informació fiscal a Catalunya (ATC).
- Gestionar el traspàs de la resta de **funcionaris** de l'estat espanyol, a la Generalitat, o la seva repatriació dels que així ho prefereixin: Policia Nacional, Guàrdia Civil, militars, jutges, empleats Correos...
- Adoptar com a referència la *Convenció de Viena sobre la successió d'Estats* (1983) en relació a bens, arxius i deutes:
 - La propietat estatal **immòbil** (edificis, vies de trens, carreteres,...) i també de la propietat estatal **mòbil** (trens, cotxes, ordinadors,...) que han de passar a l'Estat català.
- Negociar quina proporció del **deute** acumulat per l'estat espanyol li correspon a Catalunya. Si s'escau.

Negociació amb Espanya (2)

- Negociar la part dels fons (l'or) del Banco de España i del Fons Monetari Internacional, que corresponen a Catalunya.
- Les accions que Espanya té al Banc Central Europeu.
- Transferència dels fons de reserva de la Seguretat Social que corresponen a Catalunya.
- La part proporcional d'empreses públiques com AENA o Loteries y Apuestas del Estado.
- També una part de les propietats como el hipòdrom de la Zarzuela, el Museu del Prado o el Coto de Doñana.

Negociació amb Espanya (i 3)

- Determinar els fons **culturals** i **artístics** que es troben a Espanya, principalment a Madrid, en quin percentatge pertanyen a Catalunya.
- La part proporcional de **l'exèrcit** espanyol que li pertoca a Catalunya.
- Els catalans **argumentarem** que nosaltres hem pagat uns 300.000 milions d'euros de més des de que va entrar en vigor la democràcia (un 8% del PIB anual, cada any, de promig).
 - Si Espanya s'ha gastat aquesta quantitat i a més a més ha augmentat el deute, és un problema que els catalans no en som responsables.
- Molt important serà gestionar els **vincles** sentimentals. Es podria garantir la doble nacionalitat als nascuts fora del territori i, com és habitual en altres països, oferir-la als seus fills fins a la majoria d'edat.

Una hipòtesi de la independència

- **Els estats endeutats no són autònoms** i, en el cas de Catalunya, tres agents determinarien la major part de les decisions:
 1. Les empreses multinacionals amb interessos industrials i financers a Catalunya (que imposarien la lliure circulació de mercaderies, persones i capitals).
 2. Els creditors del Regne d'Espanya (que imposarien el repartiment del deute).
 3. El Banc Central Europeu (que imposaria una unió monetària entre Catalunya i la Unió Europea).
- Que Catalunya formés part formalment de la Unió Europea o no, passaria a ser una qüestió bastant secundària.

Beneficis per a Espanya

- Deixar de viure de la solidaritat dels altres, particularment de la Catalana, repensar el país i posar-se a treballar de debò.
- S'acaba l'odi i les campanyes contra els catalans.
- Noves **relacions** polítiques, comercials i culturals entre veïns.
- Inici de la **mentalitat** Ibèrica. Podem construir junts el futur.
- Política conjunta al Parlament Europeu en defensa dels interessos compartits (immigració, porta d'Àsia, d'Àfrica i d'Amèrica, defensa..) dels països ibèrics:

Portugal, Espanya, Gibraltar, Andorra i Catalunya

Tant clar i tant fàcil com això

- El magistrat de l'Audiència de Barcelona, el jutge Santiago Vidal, es va referir a la sentència del Tribunal Internacional de Justícia de La Haya sobre la **independència de Kosovo** que, entre d'altres coses, diu que:
 - No existeix cap norma que prohibeixi les declaracions unilaterals d'independència, que quan hi ha contradicció entre la legalitat constitucional d'un estat i la voluntat democràtica, **preval aquesta segona**,
 - i que en una societat democràtica, a diferència d'una dictadura, no és la llei la que determina la voluntat dels ciutadans, sinó que és aquesta, **la societat democràtica**, la que crea i modifica, quan sigui necessària, la legalitat.

Catalunya és sobirana. Ho diu la Carta Magna?

- *La Constitución Española* en l'article 96.1 diu: “Els tractats internacionals celebrats vàlidament formaran part de l'ordenament intern una vegada hagin estat publicats oficialment a Espanya”.
- Espanya va ratificar el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals que havia aprovat l'ONU el desembre del 1966. L'article 1.1 d'aquest tractat diu: “**Tots els pobles tenen dret a l'autodeterminació**. Els estats part en aquest pacte (...) procuraran l'exercici del dret a l'autodeterminació i **respectaran** aquest dret d'acord amb les disposicions de les Nacions Unides”.
- Queda clar que l'exercici del dret a la lliure determinació correspon al poble que vol decidir el seu futur i no al conjunt de l'Estat.

El Dret a l'Autodeterminació a Europa

- L'exercici del dret d'autodeterminació ha donat com a resultat que el nombre d'estats sobirans en el món s'ha quadruplicat des del 1900 fins ara, i **vint d'aquests nous estats** són resultat de la secessió d'una part del territori d'un estat per constituir-ne un de nou.
- Concretament, a Europa són **14** els casos de secessió des del 1900 per via de referèndum:

Noruega de Suècia (1905), Finlàndia de Rússia (1917), Irlanda del Regne Unit (1922), Islàndia de Dinamarca (1944), Lituània, Estònia i Letònia de la URSS (1990-1991), Eslovènia, Croàcia i Bòsnia de Iugoslàvia (1991), Eslovàquia de Txecoslovàquia (1992), Montenegro de la Unió de Sèrbia i Montenegro (2006), i Kósovo de Sèrbia (2008).

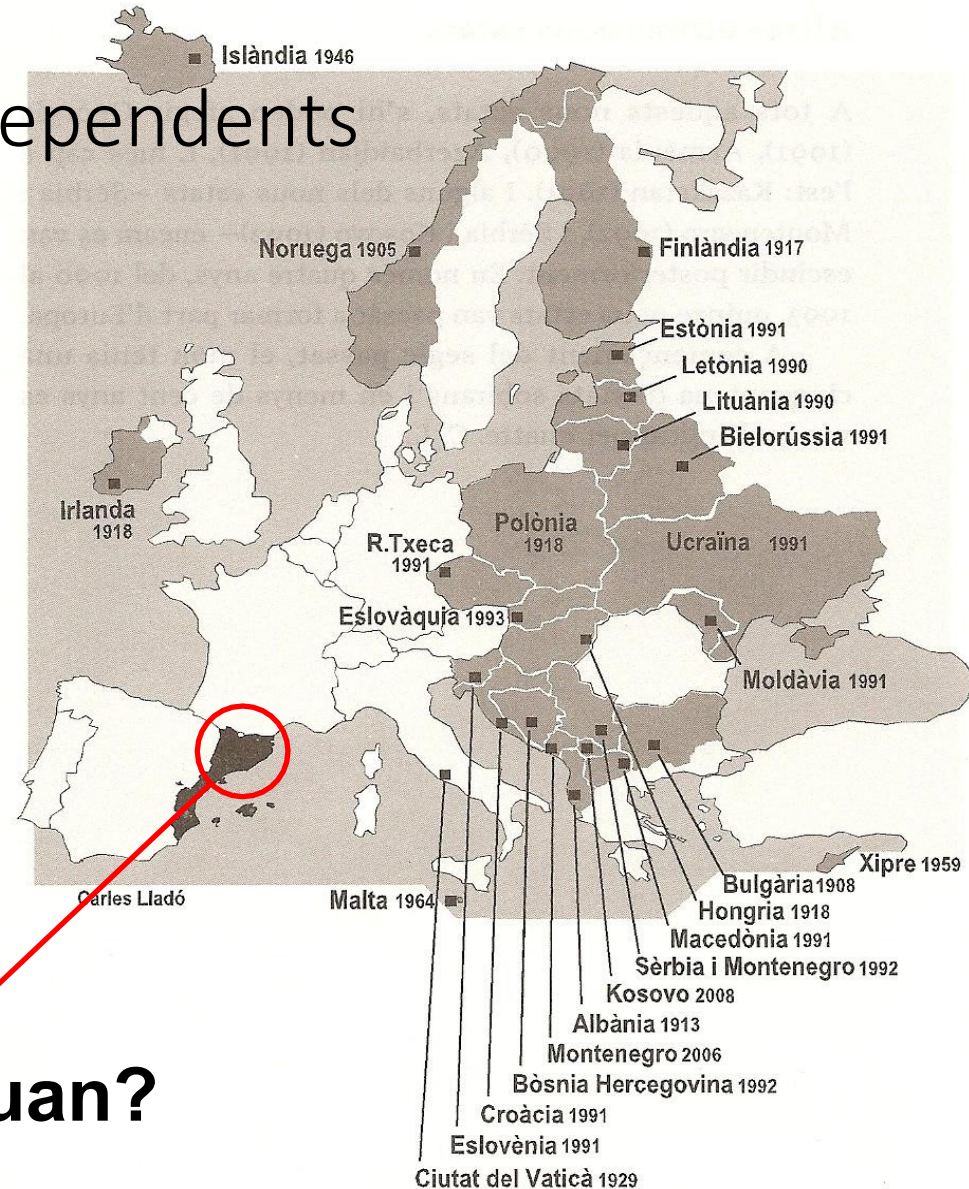
Sobirans abans que independents

- Dissset del últims estats sorgits al món **van fer una declaració de sobirania** poc temps abans de proclamar i aconseguir la independència.
- En la majoria dels casos, la independència va arribar entre un i tres anys després d'haver fet la declaració de sobirania.
- Lituània 1990, Eslovènia 1991, Estònia 1991, Kirguizistan 1991, Rússia 1991, Bielorússia 1991, Moldàvia 1991, Azerbaidjan 1991, Uzbekistan 1991, Letònia 1991, Tadjikistan 1991, Turkmenistan 1991, Ucraïna 1991, Kazakhstan 1991, Bòsnia i Hercegovina 1992, Abkhàzia 1992 i Eslovàquia 1993.

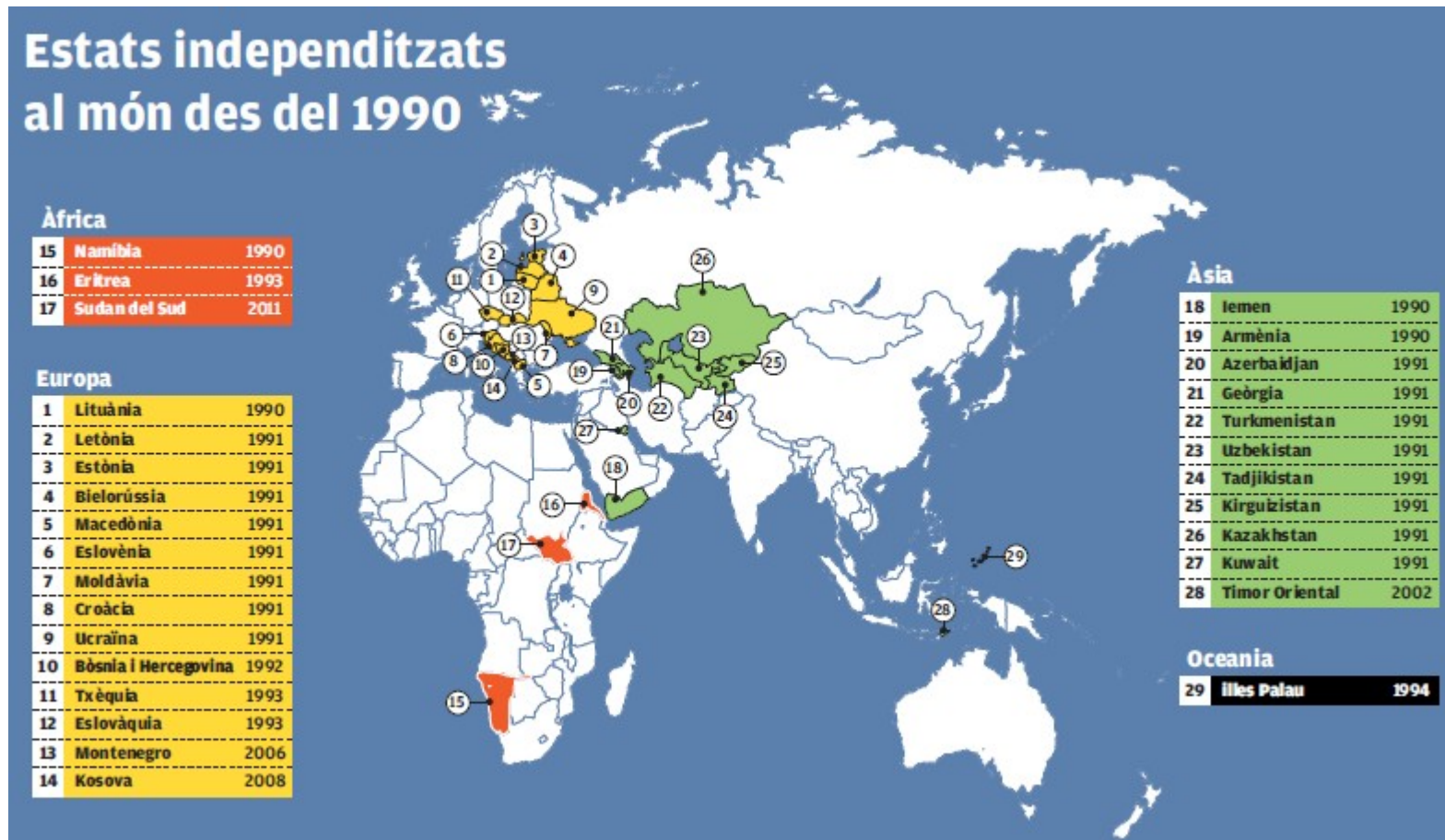
Sobirans abans que independents

- Al segle **XX** fins a **28** països:
Noruega, Islàndia, Finlàndia, Bulgària, Estònia, Letònia, Lituània, Polònia, Bielorússia, Ucraïna, Moldàvia, Armènia, Geòrgia, Albània, Hongria, Eslovàquia, Txèquia, Eslovènia, Croàcia, Bòsnia, Macedònia, Irlanda, Sèrbia i Montenegro, Bòsnia Hercegovina, Malta, Xipre, Israel. I el Vaticà.
- Al **XXI**: Montenegro, Kosovo, Abkhàzia i Ossètia del Sud

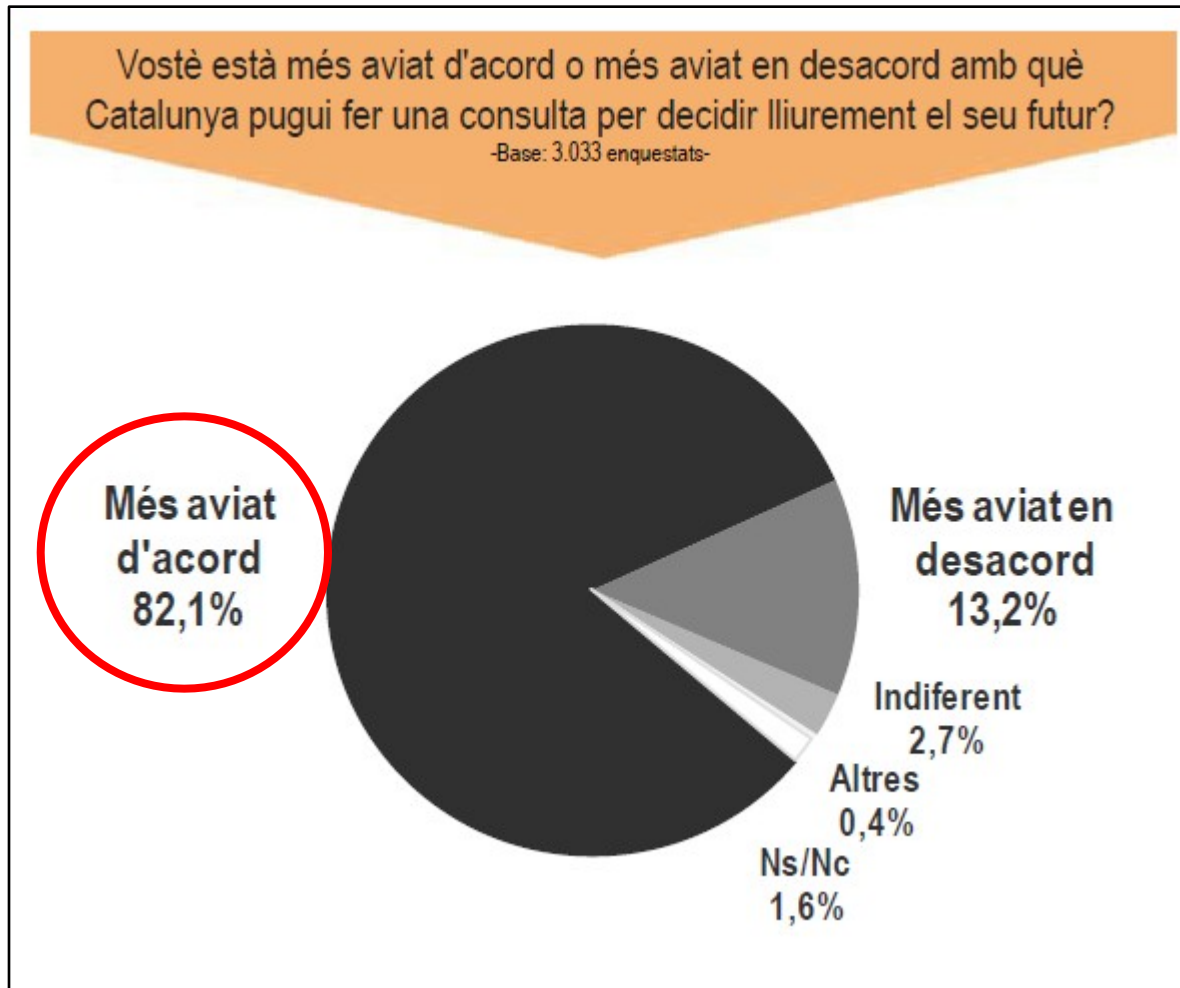
I els catalans, quan?

Les fronteres ballen

(Font: EL PUNT AVUI – Europa Món: El procés escocès 20.09.2014)

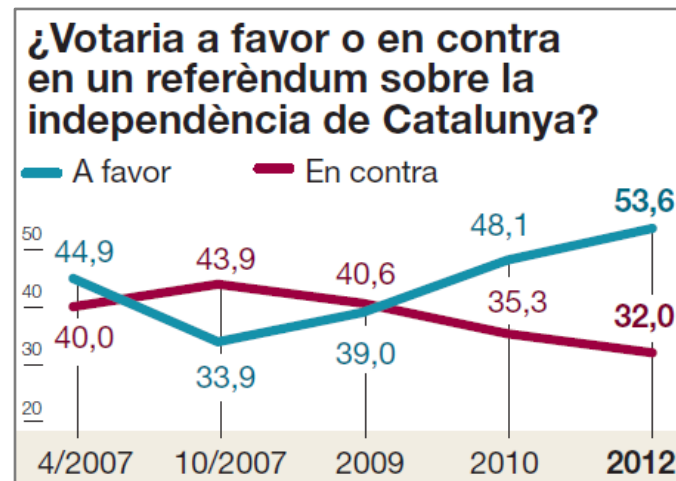
El poble català vol decidir, votant, el seu futur

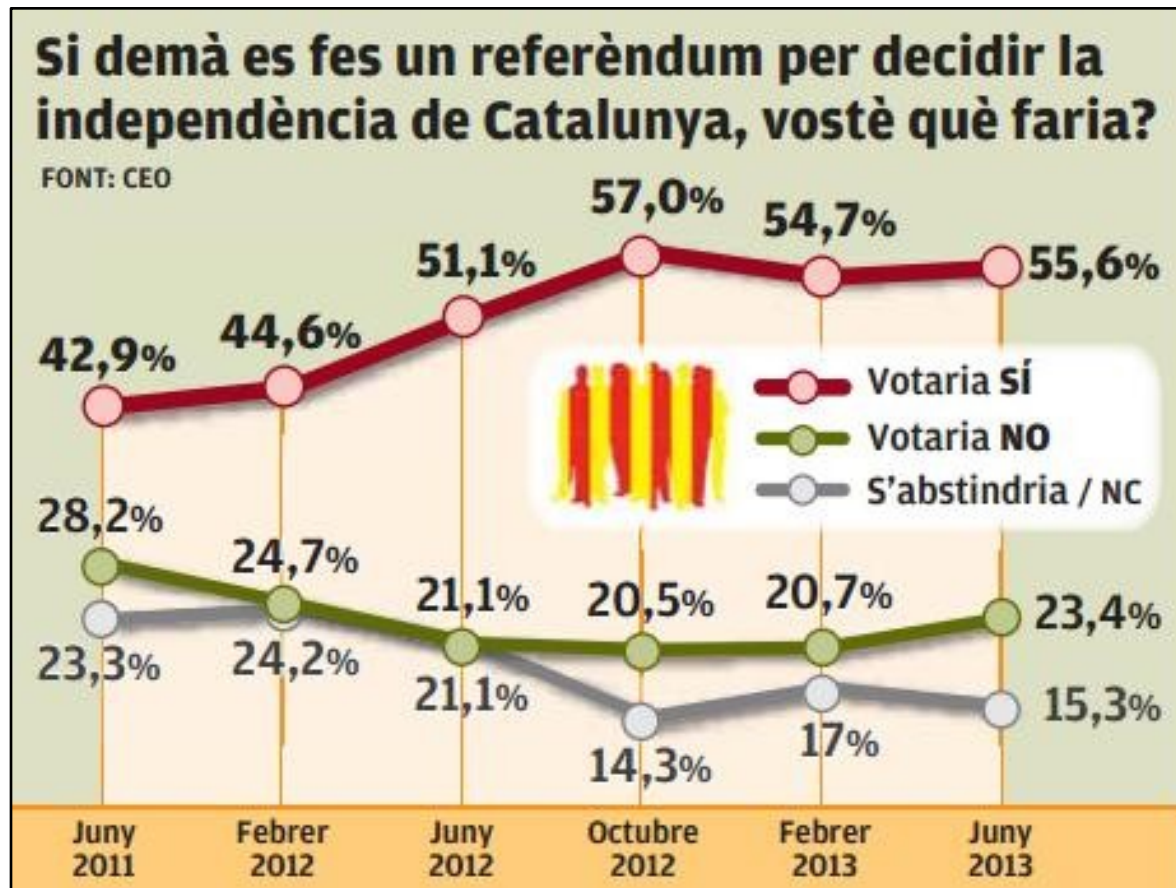
Els partidaris de la independència arriben per primer cop al 53,6%

- Per primera vegada, els partidaris de la ruptura amb Espanya no només són més, sinó que ja superen la barrera psicològica del 50%.
- En plena era de retallades socials i amb el concert econòmic cada dia més quimèric, **el SÍ a la secessió s'ha disparat** (5,5 punts més en un any i mig) i arriben al 53,6% en un referèndum oficial.
- El *no* perd posicions i es quedaria en un 32%.

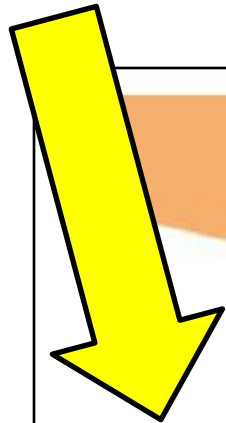
El “SÍ” a l’estat propi es consolida

El “SÍ”
a la
independència
podria
guanyar avui
la consulta
amb més
d'un
70%
dels vots

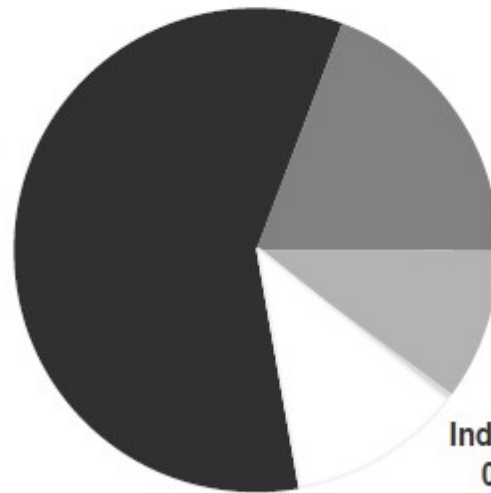
El “SÍ” segueix creixent

I en el cas que finalment hi participés, vostè què faria?

-Base: 3033 enquestats-

Votaria a favor
de la
independència
58,5%

Votaria en contra
de la
independència
19,3%

S'abstindria
10,1%

Indiferent
0,6%

Ns/Nc
11,5%

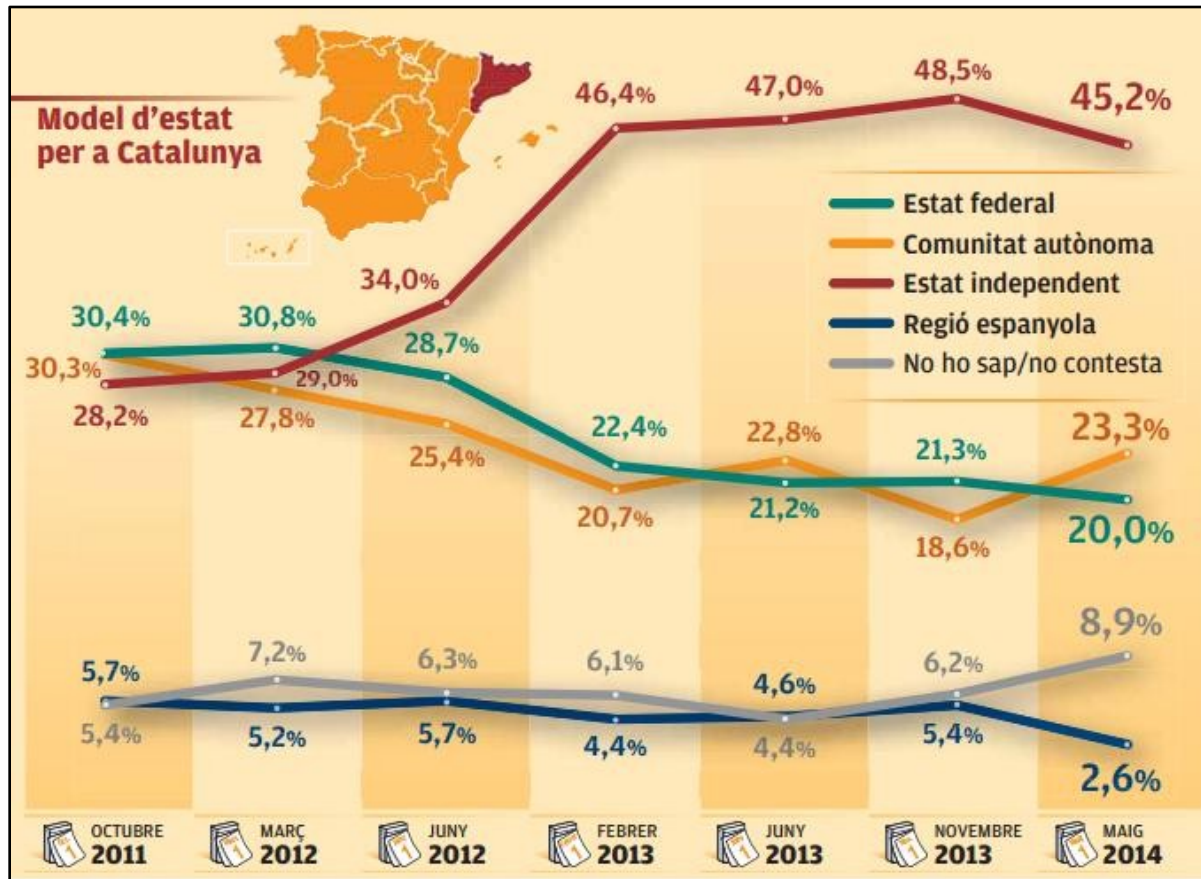
Independents per tot

- Tots els partits, sense excepció, registren votants partidaris de la independència, segons una enquesta de l'AMI.

El gran salt de l'independentisme

$$45,2 + 20,0 = 65,2\%$$

Pel bon camí

FORTALESA • El suport a l'estat propi es manté a l'alça a Catalunya, segons l'últim sondeig oficial

60%

Estat europeu. La tendència a l'alça de persones favorables a la independència es consolida

COHESIÓ • La necessitat de la consulta sobre el futur del país obté un consens molt ampli ■ P4,5

74%

Consulta. Amplíssim suport popular a la necessitat de la celebració del referèndum

87%

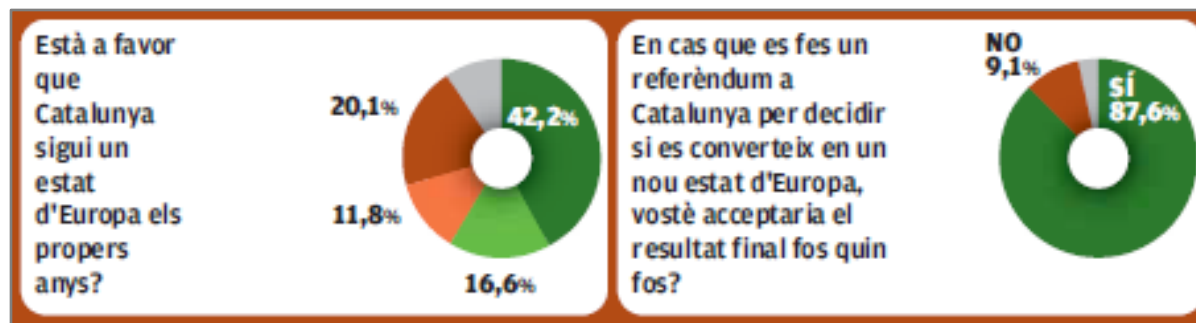
Acceptació. El consens respecte a l'acceptació dels resultats de la consulta mostra una gran cohesió

Quasi un 60% dels catalans volen que Catalunya esdevingui un Estat

- Un 90% acceptaria el resultat d'un referèndum sobre la independència, fos quin fos.
- El sondatge del CEO es va fer amb una mostra de 1.600 enquestes, realitzades el mes de maig.

Per tant, en un moment polític diferent de l'actual, força abans de la multitudinària diada de l'Onze de Setembre i del referèndum d'Escòcia.

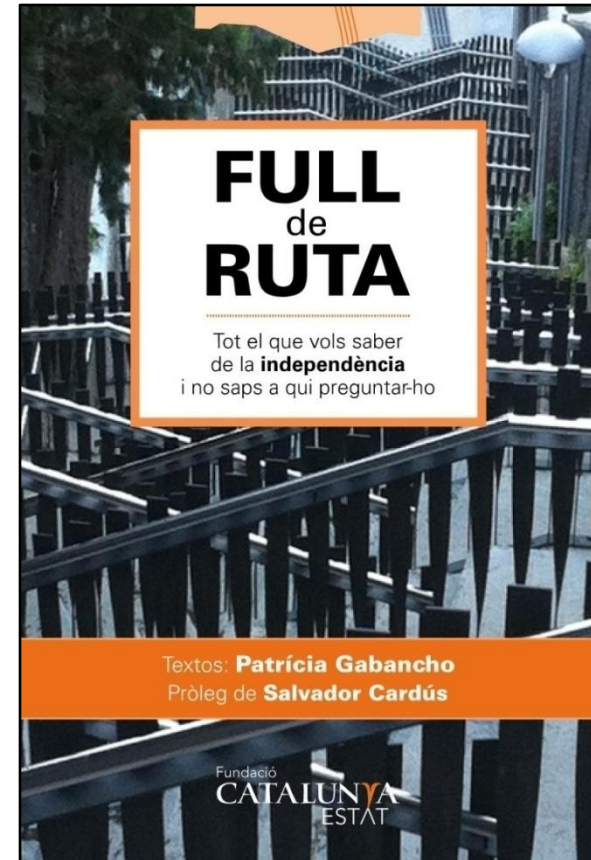

Objectiu Final: Rellançament de Catalunya

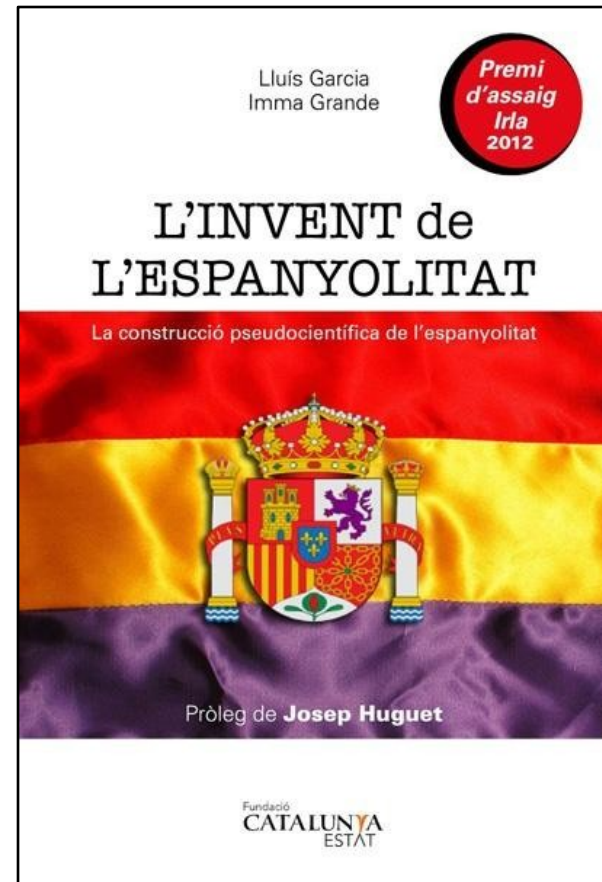
- Decidirem el nostre futur
- Construïrem un model de país d'èxit a l'economia global
- Determinarem a què dediquem els nostres impostos
- Serem responsables de les nostres decisions
- Augmentarem la riquesa i el benestar social
- Un **futur** més prometedor per als nostres fills
- Millor qualitat de vida

El llibres de la Fundació

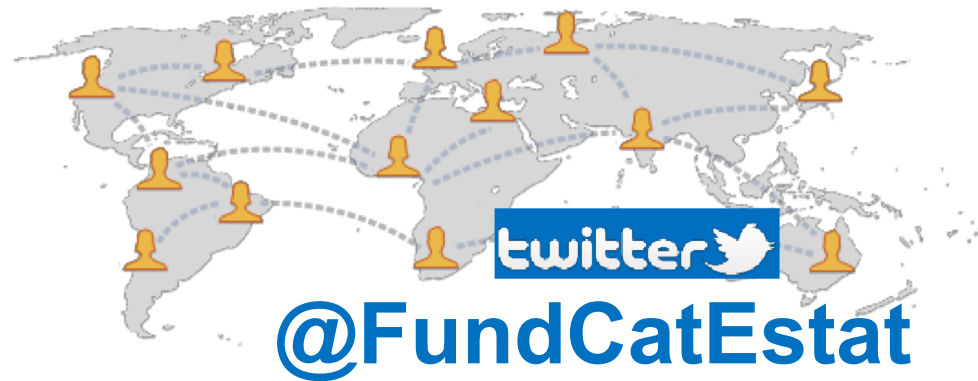
El llibres de la Fundació

Ens trobaràs a:

www.fundaciocatalunyaestat.cat

Si nosaltres volem, podem

L'important no és la mida de l'estat,
 sinó la seva eficiència